

KINH TẠP BẢO TẠNG

QUYỂN 3

Gồm các chuyện:

27. Chuyện hai anh em đồng xuất gia.
28. Chuyện Cừu-già-ly hủy báng ngài Xá-lợi-phất.
29. Chuyện bài kệ của Long vương.
30. Chuyện ĐỀ-bà-đạt-đa muốn làm Đức Phật bị thương.
31. Chuyện chim Cộng mạng.
32. Chuyện Bạch nga vương.
33. Chuyện con rùa lớn.
34. Chuyện hai phụ tướng sàm tấu.
35. Chuyện Sơn Kê vương.
36. Chuyện chim Cát lợi.
37. Chuyện vị Tiên già.
38. Chuyện hai khách buôn.
39. Chuyện tám vị trời lần lượt hỏi pháp.

M

27- CHUYỆN HAI ANH EM ĐỒNG XUẤT GIA

Ngày xưa có hai anh em nhà nọ, trong tâm ưa thích Phật pháp, muốn xuất gia học đạo. Người anh thì tinh cần tu tập các pháp lành, tu hạnh Đầu-đà, chưa bao lâu mà đã được chứng quả A-la-hán. Còn người em thì thông minh, học nhiều biết rộng, tụng ba Tạng kinh. Về sau được phụ tướng mời làm thầy dạy học cho con mình, cung cấp cho nhiều tiền bạc, giao phó cho việc xây dựng Tăng phòng, chùa tháp.

Khi ấy, Tam tạng Pháp sư nhận tiền của của phụ tướng, bảo người mua đất để xây cất chùa tháp. Công việc hoàn thành, cơ đồ đoan nghiêm, phòng ốc tráng lệ, đó là do ý của Pháp sư tạo ra, đúng là bậc Thầy tuyệt diệu. Vị phụ tướng thấy như vậy càng thêm tín kính, cúng dường cung cấp chẳng thiếu vật gì. Tam tạng Tỳ-kheo thấy tâm của phụ tướng tốt mới nghĩ như vậy: “Chùa miếu đã làm xong, vậy phải mời chúng Tăng đến ở, cho nên ta hãy nói với phụ tướng mời anh ta.” Nghĩ như vậy xong liền nói với vị phụ tướng:

–Tôi có một người anh ở tại chỗ kia, đã bỏ nhà nhập đạo, siêng năng tinh tấn, tu hạnh Đầu-đà, phụ tướng nay có thể mời anh tôi đến ở chùa này.

Phụ tướng thưa:

–Thầy đã ra lệnh, dù đó là vị Tỳ-kheo thì tôi cũng không dám trái lệnh, hướng chỉ đó là anh của thầy, là bậc tu khổ hạnh.

Nói xong, phụ tướng liền cho người tới mời một cách ân cần anh của Tam tạng Tỳ-kheo đến. Khi vị ấy đã đến, phụ tướng trông thấy vị ấy siêng năng tu học nên cúng

dường rất nhiều. Về sau vị phụ tướng này lấy một tấm dạ đẹp trị giá đến ngàn vạn đồng cúng dường cho Tỳ-kheo Đầu-đà ấy. Nhưng vị Tỳ-kheo kia không nhận, vị phụ tướng này tha thiết ân cần xin cúng, sau đó ngài mới nhận, nhưng ngài lại nghĩ: “Em của ta lo việc xây cất nên cần tiền của”, ngài bèn đem tiền của cho người em. Sau đó vị phụ tướng lấy một tấm dạ thô xấu đem cúng cho Tam tạng Tỳ-kheo, vị này thấy vậy hết sức tức giận. Lại nữa, ngày hôm sau vị phụ tướng lại lấy một tấm dạ đẹp trị giá ngàn vạn đồng đem cho người anh là bậc Đầu-đà. Người anh khi được tấm dạ ấy lại đem cho người em, người em thấy vậy càng ôm lòng ganh ghét, liền cầm tấm dạ ấy đi đến chỗ người ái nữ của phụ tướng, nói:

–Cha của người là bậc phụ tướng, trước đây đối xử với ta rất hậu. Từ ngày có vị Tỳ-kheo kia đến ở tới nay, không biết vị ấy có làm huyền thuật gì mê hoặc cha của người, mà nay cha của người lại xử tệ với ta. Nay ta cho người tấm dạ này, người hãy cầm đến trước phụ tướng, may thành tấm y. Nếu cha người có hỏi lý do thì người hãy đáp: “Người mà cha kính trọng là vị tu hạnh Đầu-đà đã đem tấm dạ này cho con.” Vị phụ tướng chắc chắn sẽ tức giận, không nói chuyện với vị ấy nữa.

Người con gái ấy nói với vị Tam tạng ấy:

–Cha tôi hiện nay rất đang kính trọng vị Tỳ-kheo ấy như yêu thương trông con mắt của mình, cũng xem như viên ngọc minh châu, sao bỗng nhiên lại hủy báng ngài?

Vị Tam tạng lại nói:

–Nếu người không làm như vậy thì ta sẽ không bao giờ gặp lại người nữa.

Cô gái lại đáp:

–Tại sao bỗng nhiên ngài lại làm như vậy?

Vì nể tình cho nên cô nhận tấm dạ ấy, cô đi đến trước mặt cha mình, cắt ra để may y. Khi ấy phụ tướng thấy tấm dạ liền biết là của ai, liền nghĩ: “Gã Tỳ-kheo ấy là con người rất ác, đã nhận được tấm dạ của ta cho rồi mà không tự làm y lấy, trở lại mê hoặc phụ nữ.”

Bấy giờ, ngày hôm sau, khi vị Tỳ-kheo tu Đầu-đà đến, thì vị phụ tướng không ra nghênh tiếp nữa, sắc mặt đổi khác. Khi ấy vị Tỳ-kheo này thấy thái độ vị phụ tướng như vậy, trong lòng tự suy nghĩ: “Chắc có người nào hủy báng ta với ông, cho nên ông mới có thái độ như vậy chăng?”. Ngài liền bay lên không trung làm mười tám cách biến hóa.

Vị phụ tướng thấy như vậy rồi càng thêm kính phục, liền dắt vợ đến, cùng đánh lễ dưới chân ngài để xin sám hối và cung kính hơn lúc bình thường. Họ liền đuổi vị Tam tạng và con gái mình ra khỏi nước.

Đức Phật dạy:

–Vị Tam tạng lúc đó chính là thân của Ta vậy. Vì hủy báng người khác cho nên trong vô lượng kiếp phải thọ sự khổ não cùng cực, mãi đến ngày hôm nay bị Tôn-đà-lợi hủy báng. Người con gái lúc ấy vì hủy báng vị Thánh cho nên hiện nay bị đuổi ra khỏi nước, bị cùng khốn đi xin để kiếm sống. Cho nên người đời đối với tất cả sự việc cần phải quán sát rõ ràng, đừng có coi thường, bài báng rồi chiêu lấy tai ương.

M